

El cambrer

Un relat de: [Carles Campomar](#)

El bar estava a la sortida del poble, un bar que no hi havia estat mai.

Ell va entrar-hi sense dir res, semblava que l'estaven tancant, només hi havia un borratxo que s'aguantava dret perquè estava recolzat a la paret, i el cambrer del local fregant els darrers gots de vidre la gent que havia anat marxant a poc a poc i es sentia la música no gaire alta.

Ell va seure en un taburet al costat de la caixa registradora que ja estava apagada.

El cambrer es va posar a col·locar els taburets damunt la barra mentre el borratxo s'acabava el seu conuinat tot cantant una canço que es sentia de fons.

El cambrer va dir-li que el local ja estava tancat i que havia de marxar. Aquell home, de sobte, va començar a plorar, el cambrer es va quedar parat perquè no sabia el motiu, mai li havia passat una cosa així, mai algú a qui no coneixia de res li hia explicat la seva vida.

El cambrer va intentar tranquilitzar-lo però no podia, va portar-li un got d'aigua i va donar-li a aquell home.

L'home es va anar tranquilitzant a poc a poc i va beure una mica d'aigua.

L'home va començar a explicar-li al cambrer que feia una estona havia estat parlant amb la seva dona, que havia estat amb ell uns 15 anys i li havia dit que el deixava perquè ja no sentia per ell el que tan l'havia enamorat anys enrera d'ell, i que marxava a viure a casa de la seva mare mentre no trobava un altre lloc on viure.

El cambrer escoltava molt atentament el que li deia aquell home que no coneixia de res que li explicava una cosa que li havia passat feia una estona.

Quan l'home va acabar d'explicar-li el problema el cambrer va dir-li que podia estar una estona al bar mentre ell acabava de escombrar i fregar el terra.

L'home va donar-li les gràcies mil vegades.

Al acabar de fregar el cambrer va treure al borratxo del bar i va sortir al carrer amb aquell home.

Es van quedar parlant molta estona a la sortida del bar fins que va veure que l'home estava més animat i en condicions d'agafar el cotxe.

Es van acomiadar com si es coneguessin de tota la vida amb una forta abraçada i una encaixada de mans.

Mentre l'home marxava amb el cotxe el cambrer es va aseure al terra i es va quedar pensant amb el que aquell home li havia explicat i donant-li volta si ell havia fet el correcte deixant a la seva noia uns dies abans per un fet pràcticament igual que el que li havia explicat aquell home.